

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοϊζίδου, πολιτικός μηχανικός/ ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός Περιβάλλοντος και η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων της ΑΚΤΗΣ, συντονίστρια του προγράμματος Εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. www.akti.org.cy, Για τις απόψεις/ σχόλια/ εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

Η «γέννηση» της ΑΚΤΗΣ και η ελπίδα για μια δημιουργική νέα χρονιά!

Λίγο πριν το 2000, μια παρέα περί τους είκοσι επιστήμονες, με κύρια επαγγελματική ασχολία το περιβάλλον και την οικολογία, παρατηρήσαμε ένα σημαντικό κενό στην κυπριακή κοινωνία. Πέραν των αρμοδίων υπηρεσιών και των ιδιωτών συμβούλων, δεν υπήρχαν οι δομές που να επιτρέψουν στην κοινωνία των πολιτών να συμμετέχει και να έχει ανεξάρτητη άποψη, να διεκδικήσει τη διενέργεια ανεξάρτητων μελετών για θέματα που επηρέαζαν την ποιότητα της ζωής των πολιτών. Υπήρχε κενό στην επιστημονική έρευνα ή/και μελέτη που θα είχε στόχο την επίλυση προβλημάτων που αντιμετώπιζε ο κόσμος της Κύπρου από ανθρωπογενείς κυρίως παρεμβάσεις στο άμεσο, αλλά και στο ευρύτερο περιβάλλον επηρεασμού τους. Το "εγώ πληρώνω, εγώ κάνω τις μελέτες, εγώ τις αξιολογώ και εγώ αποφασίζω", εν ολίγοις το "διοικω διοικάσαι, κάτσε κάτω και σκάσε" (Γ. Φεσάς, 1994), αποτελούσε το μόνο μοτίβο προσέγγισης των παραπόνων από μων ή κοινοτήτων που έβλεπαν το περιβάλλον ή τις περιουσίες τους να επηρεάζονται δυσμενώς από κρατικές ή ιδιωτικές παρεμβάσεις. Η αλλαγή θα ερχόταν μέσα από την παροχή επιστημονικά τεκμηριωμένης στοιχειοθέτησης προβλημάτων, την περιβαλλοντική εκπαίδευση τόσο των παιδιών όσο και ενηλίκων, αλλά και την ενεργοποίηση του δυναμικού της κοινωνίας των πολιτών για τη σταδιακή αλλαγή της κουλτούρας: να έχει τη δυνατότητα και την επιθυμία να συμμετέχει ο πολίτης, να γίνει πιο διεκδικητικός στους τομείς του περιβάλλοντος, της ποιότητας ζωής, της ασφάλειας και της υγείας. Η προσπάθεια της παρέας αυτής των 20 φίλων να προσφέρει στην αλλαγή στα προβληματικά κατεστημένα στην περιοχή του επιστημονικού ενδιαφέροντός τους, όπως και τη σταδιακή μετάβαση από το βραχυπρόθεσμο μοντέλο "ληστρική" ανάπτυξης σε ένα πιο βιώσιμο μοντέλο ζωής, κατέληξε στην ίδρυση του Μη Κυβερνητικού, Μη Κερδοσκοπικού Οργανισμού ΑΚΤΗΣ, Κέντρο Μελετών και Έρευνας, το 2000. Έκτοτε, πέραν των 50 νέων επιστημόνων βρήκαν μερική ή πλήρη απασχόληση στον οργανισμό και πέραν των 1.000 συμπολιτών μας υποστηρίζουν εθελοντικά τις εκατοντάδες δράσεις της Ακτής. Και όλα αυτά χωρίς τη χρήση κρα-

Του δρος Μιχάλη Ι. Λοϊζίδη

τικών μέσων οικονομικής υποστήριξης, αλλά αντίθετα με την άντληση κονδυλίων από ανταγωνιστικά προγράμματα της ΕΕ και των ΗΕ και με πολλή εθελοντική εργασία! Αν λοιπόν στις δεκαετίες του '80 και '90, σε συνθήκες που ευνοούσαν την καλή αμειβόμενη εργοδότηση σε συμβατικές εργασίες, κάποιον άνθρωποι τόλμησαν να διαφοροποιηθούν και να αναζητήσουν με αρκετή επιτυχία κάτι πέρα από τα συμβατά, γιατί φοβόμαστε σήμερα να τολμήσουμε και να ρισκάρουμε τόσο στις σπουδές μας, όσο και στις επαγγελματικές μας επιλογές τη δημιουργία του δικού μας χώρου; Δεν πρέπει να ψάχνουμε για δουλειά-θέση εργοδότησης. Το 50% της ανεργίας των νέων

δεν αφήνει περιθώριο ψευδαισθήσεων. Η εποχή του "σπουδάζω για να βρω μια συμβατική δουλειά" έχει παρέλθει. Είναι καιρός να ψάξουμε και να αναγνωρίσουμε τις ανάγκες και τα κενά στον τρόπο που ζει ο σημερινός πολίτης του κόσμου. Αυτά τα κενά είναι η προσωπική μας πρόκληση για μετατροπή τους σε ευκαιρίες για δική μας δράση και προσφορά. Οι ευκαιρίες υπάρχουν σήμερα στο ευρωπαϊκό και διεθνές πεδίο. Με σοβαρή εργασία, δικτύωση και εξωστρέφεια μπορεί να επιτευχθεί πρόσβαση σε κοινοτικά και άλλα κονδύλια. Προωθείται η νεανική επιχειρηματικότητα, η γυναικεία απασχόληση, οι ίσες ευκαιρίες σε άτομα με ειδικές ανάγκες. Υπάρχει στροφή προς τον

πρωτογενή τομέα, με την παροχή στήριξης για σύγχρονες υποδομές. Οι δυνατότητες είναι πολύ περισσότερες αν τις συγκρίνει κανείς με αυτό που υπήρχε πριν από 10 χρόνια. Απλώς η νέα αυτή εποχή, όπως διαμορφώνεται, απαιτεί σοβαρότητα και αφοσίωση, φαίνεται να μην αντέχει πλέον τους τεμπέληδες, τους τζάμπα μάγκες και αυτούς που ξέρουν τι πρέπει να κάνουν... οι άλλοι! Η νέα εποχή που σηματοδοτείται με την έναρξη της νέας χρονιάς πιστεύω και εύχομαι ότι θα ευνοήσει και θα χαρίσει χαμόγελα στους τολμηρούς, τους ορεξάτους, τους μερακλήδες και τους αποφασιστικούς. Η επιλογή ανήκει στον κάθε ένα από εμάς... Καλή χρονιά!

ΖΩ!

σε έναν κόσμο... καρουσέλ!

Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά και γινόμεστε όλοι παιδιά! Στις πόλεις της Ελλάδας γέμισαν οι πλατείες με χρωματιστά καρουσέλ, μουσικές γνώριμες από τα παιδικά μας χρόνια, αλογάκια, ελεφαντάκια, ελαφάκια που ανεβοκατεβαίνουν και στριφογυρίζουν ανάμεσα στα φωτάκια του καρουσέλ που αναβοσβήνουν! Λαχτάρησα να ανεβώ κι εγώ ξανά στο καρουσέλ των παιδικών μου χρόνων. Πήρα τις κόρες μου από το χέρι, όπως έπαιρνε τον Μιχάλη κι εμένα η μαμά μας, και σκαρφάλωσα σε μια ψηλή στρουθοκάμηλο! Γύρω μας, η πλατεία Γεωργίου στην Πάτρα, με τις ασπίδες και το θέατρο του Τσίλερ, τραμπολιζόταν ήρεμα! Το μαλλί της γριάς αναπόσπαστο κομμάτι της

γιορτής και τα κάστανια, μυρωδάτες μπουκιές ευτυχίας! Ανάλαφρο ταξίδι στο όνειρο. Πώς το είπε ο Πίνδαρος; Το όνειρο μιας οκιάς ή μήπως η οκιά ενός

ονείρου, αυτό είναι η ζωή μας! Να είναι λοιπόν μεγάλο, λαμπρό και φωτεινό το όνειρο όλων μας! Καλή χρονιά!

ΕΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

...στα θέατρα του κόσμου

“Κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας”, φώναξε ο Άμλετ! Θέατρο Απόλλων στην Πάτρα και ο Αιμίλιος Χειλάκης δίνει την πιο εκπληκτική του ερμηνεία: μόνοι του για 75 λεπτά σε όλους τους ρόλους του σαιξπηρικού Άμλετ. Πρώτη φορά, το ομολογώ, ένιωσα τις κραυγές του Δανού πρίγκιπα να αγγίζουν την ψυχή μου. Δεν ξέρω τι ξέρετε εσείς από Άμλετ. Εγώ ομολογώ, μέχρι προχθές, παρόλο που έχω δει το έργο και σε θέατρο και σε κινηματογράφο ουκ ολίγες φορές, είχα στο μυαλό μου εκείνη την εικόνα, του πρίγκιπα που κρατάει μια νεκροκεφαλή και να αναρωτιέται "Να ζει κανείς ή να μην ζει", εν ολίγοις με άφηνε παγερά αδιάφορη! Ο Χειλάκης και η μετάφραση του Χειμωνά με... έστειλαν: "Τι συμφέρει στον άνθρωπο/να πάσχει/να αντέχει σπαίνοντας τις πληγές από μια μοίρα που τον ταπεινώνει χωρίς κανένα έλεος/Να επαναστατεί. Να αντισταθεί/στην ατελείωτη παλίρροια των λυπημένων κόπων [...] Ποιος προτιμάει να ζει ρημάζοντας μέσα στον χρόνο/Να τον αδικεί ο ισχυρός να τον συντρίβει ο επηρμένος/να ερωτεύεται να εκλιπαρεί τον αδιάφορο να ανέχεται/την ύβρι της εξουσίας, τη νύστα του νόμου/Να νικά ο ανάξιος τον αξιο...". Πράξε λοιπόν, ή πέθανε! Αυτό μας λέει ο Άμλετ. Συγκλονιστικά επίκαιρος ο Σαίξπηρ. Κάτι

σάπιο υπάρχει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας... και πρέπει όλοι μας να κάνουμε κάτι για αυτό! Ιδού New Year's resolution αναγνώστες μας!

ΕΛ